

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא ו' בְּסֵלֹו ה'תשפ"ד

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / ראשון עם רש"י

היום לומדים על תחלת מסעו של יעקב לחרון.

יעקב יצא מבאר שבע בדרכו לחרון. כעת, שיצא מן העיר, הדבר השפיע על התנהגותם של אנשי באר שבע לרעה.

עשו שלח את בנו אליפז, כדי להרוג את יעקב מכיון שכעס עליו מאוד על כך שקבל את הברכות. אליפז הצליח להשיג את יעקב אבל היות ולמד מסבו יצחק, הוא הרגיש שלא יוכל לעשות זאת. אליפז התיעץ עם יעקב מה לעשות? יעקב הציע שיקח ממנו את רכושו, היות ואדם עני נחשב כמת בחלקים מסוימים מהתורה. אז יוכל לומר לאביו שהשאיר את יעקב "מת".

יעקב ידע שחרון הוא מקום לא טוב. הוא רצה לודא שהוא חזק מאוד ברוחניות לפני שהגיע לשם, לכן התעכב ולמד בישיבה של שם 14 שנים.

לבסוף, הוא המשיך בדרכו לחרון. כשהגיע לשם, הבין שהוא עבר בהר המוריה, המקום בו אביו וסבו התפללו, ולא התפלל שם. הוא חזר על עקבותיו לכוון הר המוריה, אבל ה' העביר זאת לבית אל ויעקב לא שם לב שהוא כבר שם. ה' החשיף מקדם יותר, כדי שיעקב ישן שם.

יעקב התפלל ערבית (יעקב תקן תפלה זו) והתכוון לישון. הוא הניח אבנים סביבו כדי לשמור אותו מפני חיות רעות ולקח אבן נוספת כדי שתשמש לו ככרית. היות וכל האבנים רצו את הזכות להיות הכרית עליה יניח יעקב אבינו את ראשו, ה' הפך אותם לאבן אחת! יעקב שכב לישון. (זו הפעם הראשונה שבה יעקב הולך לישון מזה 14 שנים, היות ובשיבה הוא היה רק מנמנם!)

יעקב חלם חלום ובו ראה סלם גבוה מאוד. תחתית הסלם הייתה מנחת עמוק בקרקע, אולם ראשו הגיע עד לשמים. המלאכים שלוו את יעקב עד עתה עלו בסלם, והמלאכים שבאו ללוותו בדרכו לחוץ לארץ ירדו בסלם.

הוא ראה שה' עמד מעליו. ה' אמר לו "אני ה'! הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה ולזרעך עד עולם! (ה' פוץ את כל אדמת ארץ ישראל תחתיו ונתן לו את כל ארץ ישראל!). יהיו לך הרבה צאצאים- ופרצת" תתפשט לכל עבר, וכלם יברכו ממך. (את הפסוק הזה אומרים בשמחת תורה אחרי פסוקי "אתה הראית").

"אל תחשוש מעשו או מלבן! אני אהיה עמך" אמר לו ה', "ואדאג לכל מחסורך. כפי שהבטחתי

לאברהם שילדיו יאמינו בה' ואשיב אותך לארץ ישראל".

יעקב התעורר מחלמו. הוא הבין שהוא נמצא במקום מאוד קדוש ולכן חלם בזה חלום. יעקב אמר " לו ידעתי שזה מקום קדוש, לא הייתי הולך לישון כאן, זה בטח הר המוריה, המקום דרכו עוברות תפלותינו לה".

יעקב השכים בבקר והציב את האבן שעליה ישן למזבח. יצק עליה שמן כפי שעושים לכלי בית המקדש. ואמר ששם המקום – "בית א-ל" הוא השם המתאים (לפני שקראו למקום בית אל הוא נקרא לוז).

יעקב נדר, שאם ה' ידאג לו כפי שהבטיח וישמרהו ברוחניות, הוא יקריב קרבנות לה' במזבח זה ויתן מעשר (10%) מכל אשר לו לצדקה.

תהלים / יום ו' לחדש פרקים ל"ה- ל"ח

בפרק ל"ו בתהלים היום אומר דוד המלך: "דברי פיו און ומרמה חדל להשפיל להיטיב". פסוק זה מדבר על היצר הרע שמנסה למנע מאתנו לעשות את הדבר הנכון.

המגיד ממעזריטש מסביר שהיצר הרע לא אומר לאדם לא ללמד תורה, לא אכפת לו שנלמד את החלקים המסובכים ביותר בגמרא, כדי שכלם יתפעלו עד כמה האדם הלומד הוא חכם. היצר הרע ינסה למנע מהאדם ללמד חסידות או הלכה, חלקים בתורה שמלמדים אותנו איך להיות יהודים טובים יותר (להשפיל להיטיב- להבין כדי לקיים באופן טוב יותר). היצר הרע לא רוצה שנלמד דברים שיכולים לגרום לנו להתנהג כיהודים טובים יותר.

תניא / קונטרס אחרון סימן ד' (ו' כסלו שנה פשוטה)

למרות שלמדנו כל העת עד כמה חשוב לקיים מצוות בגשמיות ולא רק לחשב על כף, ללמוד על כף ולכוון. ישנו סוג אחד של למוד וכונה שהוא חלק מתרי"ג מצוות ומיוחד בדיוק כמו מצוה גשמית. המצוה ללמד חסידות היות וזהו קיום מצוות ידיעת ה'.

בעצם זו מצוה מיחדת יותר ממצוות אחרות היות ולמוד חסידות עוזר לנו לקיים את כל המצוות בחיות רבה יותר.

היום יום / ו' כסלו

היום לומדים את ההסבר של הרבי הרש"ב בענין 'קריאת שמע שעל המטה'.

לכל אדם ישנה שליחות מיחדת אותה הוא צריך לקיים בעולם. לפני שהוא מסים את השליחות ונשמתו חוזרת לה', אדם צריך לומר תפלה מיחדת שנקראת ודוי כדי לסים את השליחות.

בזעיר אנפין – באופן דומה אף מועט יותר, עושים זאת מדי יום כשמסימים את השליחות לאותו יום.

לפני שהולכים לישון קוראים קריאת שמע- זו תפלה מיחדת שעוזרת לנו לסים את השליחות של היום. אבל ההבדל הוא שבקריאת שמע יודעים שלמרות שסיימנו את השליחות להיום, עדין יהיו לנו עוד הזדמנויות לקיים את השליחות שוב בעזרת ה' למחרת בבקר.

ספר המצוות / מצוות עשה קי"א

במצוה היומית, מצוות עשה קי"א, לומדים על השלב השני בתהליך הטהרה של המצרע- הקרבת

רַמְבַּ"ם / הַלְכוֹת טְמֵאָת צָרַעַת פְּרָקִים י"א, י"ב, י"ג

היום לומדים עוד על הצרעת:

פרק י"א - לומדים את ההלכות על השלב הראשון שעל המצרע לעשות על מנת להטהר. על המים ועל הצמחים בהם הוא משתמש ומה קורה אם הצפור אותה שוחטים מתגלית כטרפה או שהדם נשפך בטעות (יש להביא צפור נוספת).

פרק י"ב - הפרק הזה מלמד את ההלכות של צרעת הבגד. לומדים כיצד היא נראית, איזה גדל צריך להיות כדי שיחשב כצרעת.

פרק י"ג - אילו סוגי בדים יכולים לקבל צרעת ומה עושים אתם ברגע שנטמאו. אם הכהן אומר שחלק מהבד טמא, והוא מערב עם בגדים אחרים, אסור להשתמש בהם כלל.

זְרֵכֵי הַחֲסִידוֹת / ו' בְּסֵלֹו - אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל

בו' בסלו נערכו קשורי התנאים של הרבי והרבנית, שבְּעֶזְרַת ה' תתקיים חתנה. בימינו עושים את התנאים יחד עם החפה, אבל הם עשו זאת כפי שהיום עושים "לחיים" או "ווארט".

נלמד אמרה של הבעל שם טוב על אהבת ישראל:

נאמר בפסוק באשר ה' ברא את אדם הראשון: "ויאמר ה' אלקים לא טוב היות האדם לבדו, אעשה לו עזר כנגדו". הבעל שם טוב מסביר, אם אדם היה לבד יכול היה לטעות ולחשב שהוא מושלם. לכן ה' עוזר לו ונותן לו אדם אחר. על ידי שרואה את החסרון באדם השני, הוא ידע שגם לו יש חסרון דומה בעצמו.

(ראה כתר שם טוב סימן ש"ב, חסידים איין משפחה גליון ו')

תַּפְּלָה / בְּרִכּוֹת קְרִיאַת שְׁמַע

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה ציפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

בקריאת "שמע ישראל..." אומרים שאנו מוכנים למסור את נפשנו לעשות את רצון ה'. הברכות לפני קריאת שמע מכינות לקראת אמירת שמע בכונה. הברכה הראשונה יוצר אור עוסקת במלאכים המשבחים את ה'.

המלאכים קוראים לה' "קדוש" - מקדש ונפרד. ה' הוא כל כך נעלה שאפילו המלאכים אינם יכולים להבין אותו, לכן הם חשים שה' נפרד מהם.

אולם היכן ה'?" מלא כל הארץ כבודו" - כבודו של ה' נמצא כאן בעולם הזה עם היהודים.

בברכה השניה אומרים שלמרות שיש לה' הרבה מאד מלאכים עוצמתים, ה' מניח אותם הצידה ומקרב אליו את עמו - עם ישראל. "אהבת עולם אהבתנו ה' אלקינו" - ה' אוהב כל יהודי ובחר בנו להיות עמו המיוחד במתן תורה. כאשר חושבים על דברים אלו בברכות שמע, רוצים לאהב את ה' חזרה. כך מתכוננים להניח הצידה את כל העסוקים האחרים ולקיים מצוות כדי להתקרב אל ה'.

בְּאֲשֶׁר קוֹרְאִים קְרִיאַת שְׁמַע מִתְכוּנָנִים לְמַסֵּר אֶת הַנֶּפֶשׁ לְקַיֵּם אֶת כָּל הַמִּצְוֹת.
(רְאֵה תַנְיָא פְּרָק מ"ט)

גְּאֻלָּה וּמְשִׁיחַ / חֲסִידוֹת לְפָנֵי הַגְּאֻלָּה

מְקַדֵּשׁ לְעֵלּוּי נִשְׁמַת סְבַתְנּוּ הָאֵהוּבָה מְרִים צִימְעַל בֵּת הַרְבּ יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִיזְמָן

הַסְּבָה הַרוּחָנִית מִדּוּעַ הַשְּׁלֵף הָאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן לְכָלֵּא הִיא בְּגִלְל שְׁהַפִּיץ חֲסִידוֹת.
בְּאֲשֶׁר הָאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן שָׁחַר מֵהַכָּלָא, הָיָה זֶה מְסַר מְשָׁמִים שְׁעָלּוּ לְהַמְשִׁיךְ. אִיזוֹ זְכוּת יֵשׁ לָנוּ
שֶׁהַחֲסִידוֹת שֶׁלְמִד הָאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן מוּבֵאת בְּצוּרָה מוּבֵנֶת בְּחֲסִידוֹת שֶׁהַרְבֵּי מְלַמֵּד.
אִיזוֹ זְכוּת יֵשׁ לָנוּ לְהַפִּיץ אֶת הַחֲסִידוֹת הַלְּאָה וְהַלְּאָה בְּאֲמֻצָּעוֹת מְבֻצָּעִים בְּשְׁלִיחוֹת שֶׁלָּנוּ.
אֲבָל אִם חֲסִידוֹת כָּל כּוֹד מִיְחָדָת, מִדּוּעַ ה' לֹא נָתַן לְמִשָּׁה רַבָּנוּ לְלַמֵּד אוֹתָהּ לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל? מִדּוּעַ רַק
בְּיָמֵינוּ?
יֵשׁ שְׁתֵּי סְבוֹת עֲקָרִיוֹת:

1. בְּסִמְכוֹת לְזָמַן הַגְּאֻלָּה הַגְּלוּת נַעֲשִׂית חֲשׂוּכָה. יֵשׁ צוּרָה בְּתוֹסֶפֶת כַּח כְּדֵי לְנַצַּח אוֹתָהּ.
לְכֵן ה' נָתַן לָנוּ חֵלֶק עֲמוּק מֵהַתּוֹרָה שְׁמִסִּיעַ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּחֵלְקֵי הַנִּשְׁמָה הַפְּנִימִיִּים לְנַצַּח אֶת
חֲשֻׁכַת הַגְּלוּת.

2. הַיּוֹת וְאָנוּ קְרוּבִים לְגְאֻלָּה, ה' רוֹצֵה שְׁנִטְעֵם מִמֶּנָּה. בְּאֲשֶׁר מְשִׁיחַ יְבֵא כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ
יְהִי עֶסוּק בִּידִיעַת ה'. לְכֵן זֶה מֵה שְׁמִלְמֵדֵת הַחֲסִידוֹת. וְצָרִיךְ לְלַמֵּד אוֹתָהּ עֲכָשׁוּ כְּדֵי לְטַעֵם
מִמָּה שְׁנִלְמַד בְּיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ.